

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/1257**z dne 21. aprila 2021**

o spremembi delegiranih uredb (EU) 2017/2358 in (EU) 2017/2359 v zvezi z vključitvijo dejavnikov trajnostnosti ter tveganj in preferenc glede trajnostnosti v zahteve glede nadzora in upravljanja produktov za zavarovalnice in distributerje zavarovalnih produktov ter v pravila poslovanja in investicijsko svetovanje za zavarovalne naložbene produkte

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov ⁽¹⁾ ter zlasti členov 25(2), 28(4) in 30(6) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prehod na nizkoogljično, bolj trajnostno, z viri gospodarno in krožno gospodarstvo v skladu s cilji trajnostnega razvoja je ključnega pomena za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije. Unija je leta 2016 podpisala Pariški sporazum ⁽²⁾. V točki (c) člena 2(1) Pariškega sporazuma je določen cilj okrepitve odziva na podnebne spremembe, med drugim z zagotavljanjem, da se bodo finančni tokovi ujemali z usmerjenostjo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in k razvoju, odpornemu na podnebne spremembe.
- (2) Komisija je ob priznavanju tega izziva decembra 2019 predstavila evropski zeleni dogovor ⁽³⁾. Zeleni dogovor je nova strategija za rast, katere cilj je Unijo preobraziti v pravično in uspešno družbo s sodobnim, z viri gospodarnim in konkurenčnim gospodarstvom, ki od leta 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij toplogrednih plinov in v katerem bo gospodarska rast ločena od rabe virov. Ta cilj zahteva, da se vlagatelj v zvezi z njihovimi naložbami da jasen signal, naj se izogibajo naslednim naložbam in povečajo trajnostno financiranje.
- (3) Komisija je marca 2018 objavila svoj akcijski načrt „Financiranje trajnostne rasti“ ⁽⁴⁾ o vzpostavitvi ambiciozne in celovite strategije za financiranje trajnostne rasti. Eden od ciljev, navedenih v akcijskem načrtu, je namenjen preusmeritvi kapitalskih tokov v trajnostne naložbe, da bi dosegli trajnostno in vključujočo rast.
- (4) Ustrezno izvajanje akcijskega načrta spodbuja povpraševanje vlagateljev po trajnostnih naložbah. Zato je treba pojasniti, da bi bilo treba v zahtevah glede upravljanja produktov iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/2358 ⁽⁵⁾ upoštevati dejavnike trajnostnosti in cilje v zvezi s trajnostnostjo.
- (5) Zavarovalnice in zavarovalni posredniki, ki pripravljajo zavarovalne produkte, bi morali dejavnike trajnostnosti upoštevati v postopku odobritve produkta za vsak zavarovalni produkt, v drugih ureditvah za upravljanje in nadzor produktov pa za vsak zavarovalni produkt, ki naj bi se distribuiral strankam, ki se zanimajo za zavarovalne produkte s profilom, povezanim s trajnostnostjo.

⁽¹⁾ UL L 26, 2.2.2016, str. 19.⁽²⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).⁽³⁾ COM(2019) 640 final.⁽⁴⁾ COM(2018) 97 final.⁽⁵⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/2358 z dne 21. septembra 2017 o dopolnitvi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevami glede nadzora in upravljanja produktov za zavarovalnice in distributerje zavarovalnih produktov (UL L 341, 20.12.2017, str. 1).

- (6) Glede na to, da bi bilo treba ciljni trg določiti na dovolj podrobni ravni, splošna izjava, da ima zavarovalni produkt profil, povezan s trajnostnostjo, ne bi smela zadostovati. Namesto tega bi morali zavarovalnice in zavarovalni posredniki, ki pripravljajo zavarovalni produkt, določiti, kateri skupini strank s posebnimi cilji v zvezi trajnostnostjo naj se distribuira zavarovalni produkt.
- (7) Za zagotovitev, da ostanejo zavarovalni produkti z dejavniki trajnostnosti lahko dostopni tudi za stranke, ki nimajo preferenc glede trajnostnosti, se od zavarovalnic in zavarovalnih posrednikov, ki pripravljajo zavarovalne produkte, ne bi smelo zahtevati, da opredelijo skupine strank, s potrebami, značilnostmi in cilji katerih zavarovalni produkt z dejavniki trajnostnosti ni združljiv.
- (8) Dejavniki trajnostnosti zavarovalnega produkta bi morali biti predstavljeni na pregleden način, da se distributerjem zavarovalnih produktov omogoči zagotavljanje ustreznih informacij strankam in potencialnim strankam.
- (9) Ocena učinka, na kateri temeljijo naknadne zakonodajne pobude, objavljena maja 2018 ⁽⁶⁾, je pokazala potrebo po pojasnitvi, da bi morali zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki distribuirajo zavarovalne naložbene produkte, v okviru obveznosti, ki jih imajo do strank ali potencialnih strank, upoštevati dejavnike trajnostnosti.
- (10) Da bi ohranili visok standard zaščite vlagateljev, bi morali zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki distribuirajo zavarovalne naložbene produkte, pri določanju vrst nasprotij interesov, ki bi lahko škodovala interesom stranke ali potencialne stranke, vključiti tiste vrste nasprotij interesov, ki izhajajo iz vključitve preferenc stranke glede trajnostnosti. Zavarovalni posredniki in zavarovalnice bi morali imeti možnost, da za obstoječe stranke, za katere je že bila opravljena presoja primernosti, individualne preference stranke glede trajnostnosti določijo ob naslednji redni posodobitvi obstoječe presoje primernosti.
- (11) Zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki svetujejo o zavarovalnih naložbenih produktih, bi morali imeti možnost strankam ali potencialnim strankam priporočiti primerne zavarovalne naložbene produkte in bi morali zato imeti možnost zastavljati ustrezna vprašanja, da lahko določijo individualne preference stranke glede trajnostnosti. V skladu z obveznostjo izvajanja dejavnosti distribucije v najboljšem interesu strank bi morala priporočila strankam in potencialnim strankam odražati tako finančne cilje kot morebitne preference glede trajnostnosti, ki jih izrazijo te stranke. Zato je treba pojasniti, da vključitev dejavnikov trajnostnosti v svetovalni postopek ne sme privedi do praks zavajajočega prodajanja ali napačnega prikazovanja zavarovalnih naložbenih produktov kot skladnih s preferencami glede trajnostnosti, kadar niso. Da bi se preprečile takšne prakse ali napačno prikazovanje, bi morali zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki svetujejo o zavarovalnih naložbenih produktih, najprej oceniti druge investicijske cilje in individualne okoliščine stranke ali potencialne stranke, preden se pri njej pozanimajo o morebitnih preferencah glede trajnostnosti.
- (12) Doslej razviti zavarovalni naložbeni produkti so različno ambiciozni glede trajnostnosti. Da bi strankam in potencialnim strankam omogočili, da razumejo različne stopnje trajnostnosti in sprejmejo informirane naložbene odločitve v smislu trajnostnosti, bi morali zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki distribuirajo zavarovalne naložbene produkte, pojasniti razliko med zavarovalnimi naložbenimi produkti, ki v celoti ali deloma sledijo cilju trajnostnih naložb v gospodarske dejavnosti, ki se lahko štejejo za okoljsko trajnostne v skladu z Uredbo (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, trajnostnih naložb, kot so opredeljene v členu 2(17) Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾, in naložb v zavarovalne naložbene produkte, ki upoštevajo glavne škodljive vplive na dejavnike trajnostnosti ter bi lahko bili primerni, da se priporočijo kot instrumenti, ki ustrezajo individualnim preferencam strank glede trajnostnosti, na eni strani, ter drugimi zavarovalnimi naložbenimi produkti brez teh posebnih lastnosti, ki se ne bi smeli priporočati strankam ali potencialnim strankam, ki imajo individualne preference glede trajnostnosti.

⁽⁶⁾ SWD(2018) 264 final.

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

- (13) Treba je obravnavati pomisleke glede „lažnega zelenega oglaševanja“ (*greenwashing*), ki je zlasti praksa pridobivanja nepoštenih konkurenčnih prednosti s priporočanjem zavarovalnega naložbenega produkta kot okolju prijaznega ali trajnostnega, čeprav ta zavarovalni naložbeni produkt dejansko ne dosega osnovnih okoljskih ali drugih standardov, povezanih s trajnostnostjo. Da se prepreči ta zavajajoče prodajanje in lažno zeleno oglaševanje, zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki distribuirajo zavarovalne naložbene produkte, ne bi smeli priporočati zavarovalnih naložbenih produktov kot produktov, ki ustrezajo individualnim preferencam glede trajnostnosti, kadar ti produkti ne ustrezajo tem preferencam. Zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki distribuirajo zavarovalne naložbene produkte, bi morali svojim strankam ali potencialnim strankam pojasniti razloge, zaradi katerih tega niso storili, in voditi evidenco o teh razlogih.
- (14) Treba je pojasniti, da lahko zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki distribuirajo zavarovalne naložbene produkte, zavarovalne naložbene produkte, ki ne ustrezajo individualnim preferencam glede trajnostnosti, še vedno priporočajo, vendar ne kot produkte, ki ustrezajo individualnim preferencam glede trajnostnosti. Da se omogočijo nadaljnja priporočila strankam ali potencialnim strankam, bi morala stranka, kadar zavarovalni naložbeni produkti ne ustrezajo njenim preferencam glede trajnostnosti, imeti možnost prilagoditi informacije o svojih preferencah glede trajnostnosti. Da se prepreči ta zavajajoče prodajanje in lažno zeleno oglaševanje, bi morali zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki distribuirajo zavarovalne naložbene produkte, voditi evidenco o odločitvi stranke in o njenem pojasnilu za prilagoditev.
- (15) Določbe te uredbe so tesno povezane med seboj in z določbami Uredbe (EU) 2019/2088, saj vzpostavljajo celovit sistem razkrivanja vidikov trajnostnosti. Da se zagotovi skladna razlaga in uporaba teh določb ter poskrbi, da se udeležencem na trgu, pristojnim organom in vlagateljem omogoči celovito razumevanje in lahek dostop do njih, je zaželeno, da se vključijo v en sam pravni akt.
- (16) Delegirani uredbi Komisije (EU) 2017/2358 in (EU) 2017/2359 (*) bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (17) Pristojnim organom, zavarovalnim posrednikom in zavarovalnicam bi bilo treba dati dovolj časa, da se prilagodijo novim zahtevam iz te uredbe. Njeno uporabo bi bilo zato treba odložiti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Delegirane uredbe (EU) 2017/2358

Delegirana uredba (EU) 2017/2358 se spremeni:

- (1) v členu 4(3)(a) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) produkt upošteva cilje, interese in značilnosti strank, vključno s cilji v zvezi trajnostnostjo“;

- (2) člena 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 5

Ciljni trg

1. V okviru postopka odobritve produkta se za vsak zavarovalni produkt opredelita ciljni trg in skupina združljivih strank. Ciljni trg se opredeli na dovolj podrobni ravni ob upoštevanju značilnosti, profila tveganja, kompleksnosti in narave zavarovalnega produkta, pa tudi njegovih dejavnikov trajnostnosti, kot so opredeljeni v členu 2(24) Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/2359 z dne 21. septembra 2017 o dopolnitvi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevami po informacijah in pravil poslovanja, ki veljajo za distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov (UL L 341, 20.12.2017, str. 8).

2. Proizvajalci lahko, zlasti v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti, opredelijo skupine strank, katerih potrebe, značilnosti in cilji na splošno niso združljivi z zavarovalnim produktom, razen kadar zavarovalni produkti upoštevajo dejavnike trajnostnosti iz odstavka 1.
3. Proizvajalci oblikujejo in tržijo le zavarovalne produkte, ki so združljivi s potrebami, značilnostmi in cilji strank, ki pripadajo ciljnemu trgu, vključno s cilji v zvezi trajnostnostjo. Proizvajalci pri presoji, ali je zavarovalni produkt združljiv s ciljnim trgom, upoštevajo raven informacij, ki so na voljo strankam, ki pripadajo navedenemu ciljnemu trgu, in njihovo finančno pismenost.
4. Proizvajalci zagotovijo, da ima osebje, ki sodeluje pri oblikovanju in pripravi zavarovalnih produktov, potrebne spretnosti, strokovno znanje in izkušnje, da ustrezno razume prodajane zavarovalne produkte ter interese, cilje, vključno s cilji v zvezi trajnostnostjo, in značilnosti strank, ki pripadajo ciljnemu trgu.

Člen 6

Preizkušanje produktov

1. Proizvajalci svoje zavarovalne produkte ustrezno preizkusijo, vključno z analizami scenarijev, kadar je ustrezno, preden navedeni produkt dajo na trg ali ga pomembno prilagodijo ali kadar se ciljni trg pomembno spremeni. Z navedenim preizkušanjem produktov se oceni, ali zavarovalni produkt v svoji celotni življenjski dobi izpolnjuje opredeljene potrebe, cilje, vključno s cilji v zvezi s trajnostnostjo, in značilnosti strank, ki pripadajo ciljnemu trgu. Proizvajalci svoje zavarovalne produkte preizkusijo kvalitativno in, odvisno od vrste in narave zavarovalnega produkta in s tem povezanega tveganja škode za stranke, kvantitativno.
2. Proizvajalci zavarovalnih produktov ne dajo na trg, če rezultati preizkušanja produktov kažejo, da produkti ne ustrezajo opredeljenim potrebam, ciljem, vključno s cilji v zvezi trajnostnostjo, in značilnostim ciljnega trga.

(*) Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).“;

- (3) v členu 7 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Proizvajalci stalno spremljajo in redno pregledujejo zavarovalne produkte, ki so jih dali na trg, da bi opredelili dogodke, ki bi lahko pomembno vplivali na glavne lastnosti, kritje tveganja ali jamstva navedenih produktov. Ocenijo, ali so zavarovalni produkti še vedno skladni s potrebami, značilnostmi in cilji, vključno s cilji v zvezi s trajnostnostjo, opredeljenega ciljnega trga ter ali se navedeni produkti distribuirajo na ciljnim trgu ali dosegajo stranke zunaj ciljnega trga.“;

- (4) v členu 8 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Informacije iz odstavka 2 distributerjem zavarovalnih produktov omogočijo, da:

- (a) razumejo zavarovalne produkte;
- (b) razumejo opredeljeni ciljni trg za zavarovalne produkte;
- (c) opredelijo vse stranke, katerih potrebe, značilnosti in cilji, vključno s cilji v zvezi trajnostnostjo, niso združljivi z zavarovalnim produktom;
- (d) izvajajo distribucijske dejavnosti za zadevne zavarovalne produkte v skladu z najboljšim interesom strank, kot je predpisano v členu 17(1) Direktive (EU) 2016/97.“;

- (5) v členu 10 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Z ureditvami za distribucijo produktov:

- (a) naj bi se preprečila in ublažila škoda za stranke;

- (b) se podpre ustrezno obvladovanje nasprotij interesov;
 - (c) se zagotovi, da se ustrezno upoštevajo cilji, interesi in značilnosti strank, vključno s cilji v zvezi trajnostnostjo.“;
- (6) člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Obveščanje proizvajalca

Distributerji zavarovalnih produktov, ki ugotovijo, da zavarovalni produkt ni v skladu z interesi, cilji in značilnostmi strank, ki pripadajo njegovemu opredeljenemu ciljnemu trgu, vključno s cilji v zvezi trajnostnostjo, ali se seznanijo z drugimi okoliščinami, povezanimi s produktom, ki bi lahko škodljivo vplivale na stranko, o tem takoj obvestijo proizvajalca in po potrebi spremenijo svojo distribucijsko strategijo za navedeni zavarovalni produkt.“

Člen 2

Spremembe Delegirane uredbe (EU) 2017/2359

Delegirana uredba (EU) 2017/2359 se spremeni:

- (1) v členu 2 se dodata naslednji točki 4 in 5:

- „(4) ‚preference glede trajnostnosti‘ pomenijo izbiro stranke ali potencialne stranke glede tega, ali in v kakšnem obsegu naj se v njeno naložbo vključi eden ali več od naslednjih finančnih produktov:
- (a) zavarovalni naložbeni produkt, za katerega stranka ali potencialna stranka določi, da se minimalni delež vложи v okoljsko trajnostne naložbe, kot so opredeljene v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta (*);
 - (b) zavarovalni naložbeni produkt, za katerega stranka ali potencialna stranka določi, da se minimalni delež vложи v trajnostne naložbe, kot so opredeljene v točki 17 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta (**);
 - (c) zavarovalni naložbeni produkt, ki upošteva glavne škodljive vplive na dejavnike trajnostnosti, če kvalitativne ali kvantitativne elemente, ki dokazujejo to upoštevanje, določi stranka ali potencialna stranka;
- (5) ‚dejavniki trajnostnosti‘ pomenijo dejavnike trajnostnosti, kot so opredeljeni v točki 24 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088.

(*) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

(**) Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).“;

- (2) v členu 3 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Za namene ugotavljanja vrst nasprotij interesov v skladu s členom 28 Direktive (EU) 2016/97, ki nastajajo med opravljanjem kakršnih koli dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti in predstavljajo tveganje za škodovanje interesom stranke, vključno z njenimi preferencami glede trajnostnosti, zavarovalni posredniki in zavarovalnice preučijo, ali imajo oni, zadevna oseba ali katera koli oseba, ki je z njimi neposredno ali posredno povezana prek nadzora, interes glede rezultata dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov, ki izpolnjuje naslednja merila:

- (a) je drugačen od interesa stranke ali potencialne stranke v zvezi z rezultati dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov;

- (b) lahko vpliva na rezultat dejavnosti distribucije v škodo stranke.

Zavarovalni posredniki in zavarovalnice postopajo enako pri prepoznavanju nasprotij interesov med dvema strankama.“;

- (3) člen 9 se spremeni:

- (a) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) uresničuje investicijske cilje zadevne stranke ali potencialne stranke, vključno z dovoljenim tveganjem te osebe ter njenimi morebitnimi preferencami glede trajnostnosti;“;

- (b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Informacije o investicijskih ciljih stranke ali potencialne stranke po potrebi vključujejo informacije o tem, kako dolgo želi stranka ali potencialna stranka imeti naložbo, o njenih preferencah glede prevzemanja tveganj, o profilu tveganja, o namenih naložbe in tudi o njenih preferencah glede trajnostnosti. Raven zbranih informacij je ustrezna glede na specifično vrsto produkta ali storitve, ki se preučuje.“;

- (c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu v skladu s členom 30(1) Direktive (EU) 2016/97 zavarovalni posrednik ali zavarovalnica ne priporoči produkta, če nobeden od produktov ni primeren za stranko ali potencialno stranko.

Zavarovalni posrednik ali zavarovalnica ne priporoči zavarovalnih naložbenih produktov kot produktov, ki ustrezajo preferencam stranke ali potencialne stranke glede trajnostnosti, če ti zavarovalni naložbeni produkti ne ustrezajo tem preferencam. Zavarovalni posrednik ali zavarovalnica stranki ali potencialnim strankam pojasni razloge, zaradi katerih tega ni storila, in vodi evidenco o teh razlogih.

Če nobeden od zavarovalnih naložbenih produktov ne ustreza preferencam stranke ali potencialne stranke glede trajnostnosti in se stranka odloči prilagoditi svoje preference glede trajnostnosti, zavarovalni posrednik ali zavarovalnica vodi evidenco o odločitvi stranke, vključno z razlogi za to odločitev.“;

- (4) člen 14 se spremeni:

- (a) v točki (b) odstavka 1 se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) uresničuje investicijske cilje stranke, vključno z dovoljenim tveganjem te osebe, in ali se investicijski cilji stranke dosegaajo ob upoštevanju njenih preferenc glede trajnostnosti;“;

- (b) v odstavku 4 se doda naslednji pododstavek:

„Zahteve po izpolnjevanju preferenc strank ali potencialnih strank glede trajnostnosti, kadar so relevantne, ne spreminjajo pogojev iz prvega pododstavka.“

Člen 3

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 2. avgusta 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. aprila 2021

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN
